Napsal uživatel Belmondo
Pondělí, 10 Prosinec 2001 01:00

"Franta je lump, s takovým se přece nebudeš kamarádit! Proč se s ním vůbec bavíš?! To jsi můj kamarád?"

Scénka, nad kterou se možná pousmějete. Zalovíte ve vlastní paměti, kdy jste podobnou manipulaci slyšeli naposled. Krásné dětství? Ale kdepak, ona je to realita dnešního dne.

Mladý muzikant naslouchá svému staršímu, ostřílenému a aktivnímu (nejen hudebně, ale i organizačně) kolegovi:

"Ty hraješ na festivalu Kytarová Lhota? Jakto, že tam jezdíš?! Vždyť to jsou gauneři!" Nad mladou hlavou se vznáší nahlas nevyslovená výhružka - když budeš hrát v "Kytarové Lhotě", může se stát, že u mě na "Hudební krásce" si ani nebrnkneš.

Probíhá-li něco zákulisně, neznamená to, že problém neexistuje. A buďte si jistí, že takový rozhovor jeho aktéři popřou. Z celkem logických důvodů.

Když jsem poprvé zaslechl o "výhružném" přesvědčování muzikantů, aby nejezdili hrát na konkurenční akce, moc se mi tomu nechtělo věřit. Spíš jsem to považoval za ojedinělý výstřelek.

Hra na lepší svět kamarádů je jen hra. Nepodléhejme iluzím o našem hudebním světě. Zůstali jsme kdesi na pískovišti u schválně rozšlápnutých bábovek. Když se rozhlédnete po okolním světě, nejsme sami. Tak si jen nelžeme, že nejsme jako oni, že jsme jiní a lepší?